

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 331 ได้วางกรอบการบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้ว่า อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในเรื่องการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา เป็นผลให้ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ขึ้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ดังกล่าว ก็ได้ให้คำนิยามของคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ไว้กว้าง ๆ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดดังกล่าวเป็นข้าราชการทหาร ซึ่งถือว่าเป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ประเภทหนึ่งและมีกฎหมายฝ่ายทหารบัญญัติให้อำนาจฝ่ายทหารไว้เป็นการเฉพาะตามที่รัฐธรรมนูญได้รับรองไว้ด้วยเช่นกันนั้น จะต้องดำเนินคดีกับข้าราชการทหารอย่างไร

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กับ พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 ในประเด็นที่บัญญัติไว้ไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกัน เพื่อให้มีการแก้ไขให้สอดคล้องกัน และมีแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายที่ชัดเจน ผลที่ได้รับก็คือ การบังคับใช้กฎหมายจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษาพบว่า มีปัญหากฎหมายในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ที่บัญญัติไว้ไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกัน ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจการสอบสวนเมื่อมีคดีที่ข้าราชการทหารในหน่วยราชการของกระทรวงกลาโหม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

2. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจในการสั่งฟ้องคดีตามมาตรา 97 ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ที่ได้บัญญัติให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดี แต่ตามมาตรา 49 ของพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 498 ให้อัยการทหารมีอำนาจเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญา ถ้าผู้เสียหายมิได้เป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารแล้ว ต้องมอบคดีให้อัยการทหารเป็นโจทก์

3. ปัญหาเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 97 วรรคแรก คำว่า “ศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี” จะหมายถึง ศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร

military officers?

This thesis therefore emphasises the study on the Constitution's Organic Act on Corruption Prevention and Suppression B.E. 2542 and the Constitution of Military Court Act B.E. 2498 regarding issues which were prescribed equivocally and remain in discrepancy in order to encourage an amendment for the purpose of conformity, and to have practical approach in accordance with the law. The outcome would raise the efficacy in legal enforcement.

The study discovered a number of legal difficulties regarding the compliance with the Constitution's Organic Act on Corruption Prevention and Suppression B.E. 2542 which ambiguously and inconsistently prescribed as follows:

1. Problems regarding the power for enquiry when the case appears to have a military officer in the Ministry of Defence's unit conducting an offence of mala fide malfeasance against duty, conducting an offence of malfeasance in office or conducting an offence of malfeasance in judicial office.

2. Problems regarding the power for issuance of prosecution order in accordance with the Constitution's Organic Act on Corruption Prevention and Suppression B.E. 2542 which directs the President of the National Counter-corruption Commission to submit the report and commentary to the Attorney General for prosecution. Nevertheless, Article 49 of the Constitution of Military Court Act B.E. 2498 empowered the judge advocate as the prosecutor. If the aggrieved person is not a person under the military court's jurisdiction, the case must be handed over to the judge advocate as the prosecutor.

3. Problems on jurisdiction of the Court under the Act supplementing the Constitution on Corruption Prevention and Suppression B.E. 2542 Article 97, Paragraph one, the words "The court having jurisdiction for considering the case judgement" shall mean court of justice or military court.